

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΑΦΡΙΚΗΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΑΦΡΙΚΗΣ

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 2022

Ἐν ὀνόματι τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ συνήχθημεν ἐν τῇ Μεγάλῃ Πόλει τῆς Ἀλεξανδρείας προσκλήσει τῆς Α.Θ.Μ. τοῦ Πάπα καὶ Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας καὶ πάσης Ἀφρικῆς κ.κ. Θεοδώρου Β΄ καὶ μετ' αἰσθήματος εὐθύνης πρὸς τὸ ποίμνιόν της καὶ τὴν μακραίωνην ἱστορικὴν αὐτῆς Ἀποστολικὴν πορείαν, ἡ Ἱεραρχία τοῦ Παλαιφάτου καὶ Πρεσβυγενοῦς Πατριαρχείου Ἀλεξανδρείας, κατόπιν συνεδριάσεως αὐτῆς, ἐξετασαμένης πολλαπλῶς καὶ πολυτρόπως τὰς κανονικὰς παραμέτρους τῆς ἀντικανονικῆς καὶ ἀντιεκκλησιαστικῆς εἰσπηδήσεως τοῦ Πατριαρχείου τῆς Ρωσσίας πρὸς δημιουργίαν καινοφανῶν «ἐκκλησιαστικῶν μορφωμάτων ἐν Ἀφρικῇ», ἀνακοινώνει τὰ ἑξῆς:

Ἦδη τὰ δύο τελευταῖα ἔτη, ἐκ τοῦ γεγονότος τῆς ἀναγνωρίσεως ἐκ μέρους τοῦ Μακαριωτάτου Πάπα καὶ Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας καὶ πάσης Ἀφρικῆς κ.κ. Θεοδώρου Β΄, τοῦ Αὐτοκεφάλου τῆς Ὁρθοδόξου Οὐκρανικῆς Ἐκκλησίας, ἐδέχθημεν αἰφνιδιαστικῶς τὴν ἀντικανονικὴν καὶ ἀήθη εἰσβολὴν καὶ εἰσπήδησιν τῆς Ρωσικῆς Ἐκκλησίας διὰ μεθόδων ἀπαδουσῶν τῇ ἐκκλησιαστικῇ πράξει καὶ παραδόσει, ἣν ἐσεβάσθησαν πάντες οἱ ἀοίδιμοι προκάτοχοι τοῦ Πατριάρχου Ρωσσίας κ. Κυρίλλου, πρὸς ἐξαγορὰν ἰθαγενῶν Κληρικῶν τοῦ Πατριαρχείου ἡμῶν, ὡς ἄμεσον ἐπιβολὴν ἀντιποίνων καὶ κατ' ἐπέκτασιν ἐκβιασμοῦ ἢ ἐκδικήσεως ἡμῶν. Ἦδη, μετὰ ἀπὸ τῆς 29ης Δεκεμβρίου 2021 ἐξαγγελίας τοῦ Πατριαρχείου Μόσχας, ἔχομεν πλέον τὰς ἐπισήμους ἀποφάσεις καὶ ἐξ αὐτῶν δηλώσεις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ρωσσίας καὶ συνεντεύξεις στελεχῶν αὐτῆς, περὶ ὅλως ἀντικανονικῆς ἰδρύσεως «Ἐξαρχίας», βάσει ἐσωτερικῶν αὐτῆς «καταστατικῶν» καὶ οὐχὶ κανονικῶν διατάξεων, ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ Πατριαρχείου ἡμῶν, ἀποτελουμένης ὑπὸ κληρικῶν αὐτοαπομακρυνθέντων, εἴτε ἐν ἐπιτιμίοις διατελούντων καὶ λοιπῶν ἀγνώστου προελεύσεως αὐτοχαρακτηριζομένων μὲν ὡς Ὁρθοδόξων, ἀλλ' οὐδέποτε ἀνηκόντων εἰς τὸ Πατριαρχεῖον Ἀλεξανδρείας.

Διὰ τῶν ἐνεργειῶν αὐτῶν διαπιστοῦται προσπάθεια ἀλλοιώσεως τῆς Ὁρθοδόξου ἐκκλησιολογίας εἰς πολλὰς ἐπιμέρους παραμέτρους αὐτῆς, ἀλλὰ κυρίως εἰς τὸ ζήτημα τῶν ὁρίων τῆς διοικητικῆς διαρθρώσεως τῶν δομῶν τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, μὲ ἀφετηρίαν κίνητρα μακρὰν τῆς Ὁρθοδόξου Παραδόσεως. Μετὰ λύπης κατανοοῦμεν ὅτι ταῦτα πάντα προέρχονται ἀπὸ λόγους ἐμπαθεῖς, καὶ μεμολυσμένους ἐκ τοῦ καταδικασθέντος ἐκ τῆς Συνόδου τοῦ 1872 «ἰοῦ τοῦ ἔθνοφυλετισμοῦ».

Δὲν ἀπουσιάζει βεβαίως καὶ ἐξ αὐτῶν τῶν ἀποφάσεων τὸ κοσμικὸν πνεῦμα, παραπέμπον ἀκόμη εἰς παραμέτρους «νεο-αποικιοκρατίας» καὶ διεκδικήσεως παγκοσμίου πρωτοκαθεδρίας, γνωρίμους παλαιόθεν εἰς τὴν ταλαίπωρον τῆς Ἀφρικῆς Ἠπειρον, μὴ συμφωνουσῶν μὲ τὸ θυσιαστικὸν ἐν τῇ διακονίᾳ πνεῦμα τῆς Ὁρθοδόξου ἡμῶν καθαγιασμένης Παραδόσεως.

Ἡ Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας τοῦ Ἀλεξανδρινοῦ Θρόνου, μετ' ἐμπόνου ἐκπλήξεως διαμαρτύρεται πρὸς τὸν Πατριάρχην Ρωσσίας καὶ τὴν περὶ αὐτὸν Σύνοδον. Ἐκπλήξεως μὲν διότι δι' ἡμᾶς «ἐπομένους τοῖς Ἁγίοις Πατράσιν ἡμῶν», τὰ ὅρια τῆς κάθε ἀδελφῆς

τοπικῆς Ἐκκλησίας εἶναι σαφῆ, γεωγραφικὰ καὶ χαρτογραφημένα ὑπὸ Οἰκουμενικῶν Συνόδων καὶ ἀξιοσέβαστα. Διαδηλοῦμεν δὲ ὅτι ἐν τῇ πράξει οὐδέποτε ἐνεπλάκημεν εἰς τὰ ὄρια οἰασθήποτε τοπικῆς ἀδελφῆς Ἐκκλησίας, πολλῶ δὲ μάλλον εἰς τὰ τῆς Ρωσικῆς Ἐκκλησίας. Τοῦτο δὲ, ὄχι μόνον διότι ἀλλοιώνεται τοιουτοτρόπως τὸ μήνυμα τῆς εὐαγγελικῆς ἀγάπης, ἀλλὰ καὶ διότι ἀγωνιζόμενοι ἐπὶ αἰῶνας καὶ συμβιοῦντες μετὰ διαφόρων ὁμολογιῶν καὶ θρησκειῶν ἐν πνεύματι ἀλληλοσεβασμοῦ καὶ κατανοήσεως, δεχόμεθα ἀνάδελφον κτύπημα ὑπὸ τῶν ὁμοδόξων Ρώσων.

θεωροῦμεν ὅτι δι' αὐτῶν τῶν μεθόδων παραβιάζεται βαναύσως ἔτι ἅπαξ ἡ οὐσία τῆς Ὀρθοδόξου ἡμῶν πίστεως καὶ δὴ εἰς τὸ εὐαίσθητον πεδῖον τῆς ἐν Ἀφρικῇ Ἱεραποστολῆς, τὸ ὁποῖον «τρέφεται» ὑφ' ἡμῶν «ὡς νήπιον διὰ γάλακτος καὶ οὐχὶ διὰ στερεᾶς θεολογικῆς τροφῆς», κατὰ τὴν Παύλειον ἔκφρασιν, ἥτις ἀποτελεῖ δι' ἡμᾶς γνώμονα καὶ μέτρον, διέπον τὸ Ἀποστολικὸν ἡμῶν ἔργον.

Πρὸς τοῦτο ἀπεφασίσθη ὅπως:

Α) Ἐνημερωθῶσιν τὸ Σεπτὸν Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον καὶ αἱ κατὰ τόπους Ἐκκλησίαι διὰ τῶν Προκαθημένων αὐτῶν, διὰ παραδοθησομένων Πατριαρχικῶν Γραμμάτων, ἅτινα θὰ περιγράψουν τὴν ἐπιπεσοῦσαν «λοιμικὴν» σύγχυσιν εἰς «τὰ ἐξ ἡμῶν ἐν Χριστῷ γεννηθέντα τέκνα», τοὺς πιστοὺς Ἀφρικανούς, συνεπεῖα τῶν ἐμφανῶν καὶ ἀφανῶν δράσεων ἐντεταλμένων προσώπων τῆς Ρωσικῆς Ἐκκλησίας, καὶ

Β) Ἡ πιστὴ καὶ ἄμεσος ἐφαρμογὴ τῶν προβλεπομένων, παρὰ τῶν θείων καὶ Ἱερῶν Κανόνων Ἐκκλησιαστικῶν ποινῶν, πρὸς τοὺς παραβάτας.